

Sygn. akt I ACa 1105/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Romana Górecka

Sędzia SA Bogdan Świerczakowski

Sędzia SA Jacek Sadowski (spr.)

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 27 marca 2012 r.

sygn. akt XVI GC 11/11

1. prostuje oczywistą omyłkę zawartą w zaskarżonym wyroku w oznaczeniu siedziby powoda w ten sposób, że w miejsce omyłkowo wskazanego „w B.” wpisuje „w B.”;

2. oddala apelację.

Sygn. akt I ACa 1105/12

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wnosila o zasądzenie od pozwanej (...) .U. S.A. a siedzibą w W. kwoty 150.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 grudnia 2009 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powódka podniosła, że dochodzi wypłaty świadczenia z zawartej z pozwaną umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu posiadania mienia oraz prowadzonej działalności gospodarczej.

W dniu 20 kwietnia 2011 roku Sąd Okręgowy w Warszawie wydał w tej sprawie wyrok zaoczny uwzględniający powództwo. Po ponownym rozpoznaniu sprawy, na skutek sprzeciwu wniesionego przez pozwanego, wyrokiem z dnia 27 marca 2012 r. sąd okręgowy uchylił wydany uprzednio wyrok zaoczny i powództwo oddalił.

Podstawą wydanego rozstrzygnięcia były następujące ustalenia faktyczne poczynione przez sąd pierwszej instancji.

Powódka (...) spółka z o.o. zawarła z pozwaną (...) .U. S.A. w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej na okres od 1 września 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku Zakresem ubezpieczenia objęto odpowiedzialność cywilną z tytułu posiadania mienia oraz prowadzonej działalności. W dniu 28 sierpnia 2009 roku SP (...) spółka z o.o. zleciła powódce wykonanie usługi zwielokrotnienia cyfrowego zapisu utworów muzycznych zespołu (...) na nośnikach CD. W dniu 15 września 2009 roku trzech pracowników powódki dokonali nielegalnego skopiowania, a następnie wyniesienia z powodowej firmy cyfrowego zapisu utworów muzycznych zamieszczonych na albumie zespołu (...) pt.(...). Utwory te zostały bez zgody i wiedzy osób uprawnionych udostępnione w Internecie, co umożliwiło zapoznanie się z nimi nieograniczonej liczbie osób jeszcze przed wydaniem płyty (...), na której zostały zamieszczone. Zapis tych utworów został powierzony powódce przez zleceniodawcę SP (...) sp. z o.o. celem powielenia na nośnikach CD, zgodnie z zawartą umową zlecenia. W dniu 21 października 2009 roku zostało zawarte porozumienie pomiędzy powódką a SP (...) sp. z o.o. Na mocy tego porozumienia (...) sp. z o.o. zobowiązała się zapłacić na rzecz SP (...) sp. z o.o. oraz na rzecz osób, którym przysługują prawa autorskie do utworów słowno - muzycznych zamieszczonych na płycie artysty zespołu (...) Pt. (...) odszkodowanie w wysokości 150.000 zł tytułem całkowitego naprawienia szkody majątkowej i niemajątkowej. Odszkodowanie zostało zapłacone w związku z popełnieniem przez osoby, za które powodowa spółka ponosi odpowiedzialność, czynu niedozwolonego polegającego na niedozwolonym skopiowaniu i przekazaniu osobie nieupoważnionej zapisu tych utworów. Pozwana (...) .U. S.A. odmówiła powódce wypłaty odszkodowania powołując się na zapis § 7 pkt. 25 ogólnych warunków ubezpieczenia.

Mając powyższe okoliczności na uwadze sąd okręgowy uznał wniesione w tej sprawie powództwo za niezasadne. W ocenie sądu pierwszej instancji, w świetle zawartej umowy ubezpieczenia pozwany jako ubezpieczyciel nie ponosił odpowiedzialności. W tym zakresie sąd okręgowy wskazał na dwa zapisy ogólnych warunków ubezpieczenia – zapis wskazujący na konieczność uzyskania przez ubezpieczonego zgody ubezpieczyciela na zawarcie porozumienia w przedmiocie naprawienia szkody oraz zapis wyłączający odpowiedzialność pozwanego z tytułu roszczeń wynikających z naruszenia praw autorskich. Jak wskazał sąd okręgowy, z treści przedłożonego do akt sprawy maila nie wynika jednoznacznie, aby pozwana spółka wyraziła zgodę na zawarcie przez powódkę porozumienia ze spółką S. R.. W mailu wyraźnie wskazano, że zgłoszona szkoda będzie przedmiotem postępowania likwidacyjnego prowadzonego przez (...) .U. S.A. po zakończeniu którego zostanie wydana oficjalna decyzja. Powód nie wykazał również, aby T. W. – nadawca maila – był osobą uprawnioną do składania jakichkolwiek oświadczeń w imieniu pozwanej. Ponadto, zgodnie z § 7 pkt. 25 ogólnych warunków ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, pozwany nie objął ochroną ubezpieczeniową roszczeń wynikających z naruszenia praw autorskich, patentów, znaków towarowych lub nazw fabrycznych. W efekcie, w ocenie sądu okręgowego, w okolicznościach rozpoznawanej sprawy została skutecznie wyłączona odpowiedzialność pozwanej spółki. Powódka bowiem domagała się od pozwanej wypłaty odszkodowania, które musiała zapłacić SP (...) spółce z o.o. z tytułu naruszenia praw autorskich. Ponadto, jak wskazał sąd okręgowy, powódka nie dołączyła do pozwu żadnego dowodu potwierdzenia wpłaty na konto S. R. dochodzonej w tej sprawie kwoty.

Apelację od wydanego w tej sprawie wyroku wniosła strona powodowa zaskarżając wyrok w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez utrzymanie w całości w mocy uprzednio wydanego wyroku zaocznego, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W apelacji zawarte zostały następujące zarzuty:

1. naruszenie przepisów postępowania:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, polegające na dokonaniu dowolnej oceny dowodów z:

a) dokumentu porozumienia z dnia 21 października 2009 r. w zakresie, w jakim sąd okręgowy nietrafnie przyjął, iż z przedmiotowego dokumentu wynika, jakoby powódka zobowiązała się do wypłacenia na rzecz SP (...) sp. z o.o. odszkodowania za naruszenie praw autorskich tej spółki, podczas gdy odszkodowanie to zostało zapłacone z tytułu

szkody, jaką SP (...) sp. z o.o. poniosła na skutek nienależytego wykonania przez powódkę umowy o świadczenie usługi zwielokrotnienia utworów muzycznych zespołu (...) na nośnikach CD;

b) dokumentu Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Odpowiedzialności Cywilnej (...) Spółka Akcyjna w zakresie, w jakim sąd okręgowy nietrafnie przyjął, iż § 7 pkt 25 OWU wyłącza odpowiedzialność pozwanego za szkody wyrządzone przez powódkę na skutek nienależytego wykonania zobowiązań z zawartych umów o świadczenie usług zwielokrotnienia utworów na nośnikach cyfrowych, podczas gdy:

1) z treści ww. postanowienia OWU wynika, iż wyłącza ono odpowiedzialność pozwanego jedynie za naruszenie praw autorskich, tj. praw twórców utworów w rozumieniu art. 8 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, nie obejmuje zaś odpowiedzialności za szkody poniesione przez kontrahentów powódki na skutek nienależytego wykonania zobowiązań z zawartych umów o świadczenie usług, jak też odpowiedzialności wobec osób innych niż uprawnieni z tytułu praw autorskich do utworów, a ponadto

2) treść ww. postanowienia OWU musi być interpretowana w świetle przedmiotu prowadzonej przez powódkę działalności, polegającej na zwielokrotnianiu utworów na nośnikach CD, z którą immanentnie związane jest dysponowanie przez powódkę w ramach świadczenia usług przekazanymi przez usługodawców w celu zwielokrotnienia premierowymi nośnikami dźwięku, w związku z czym elementem zobowiązania powódki jest ochrona przekazanych nośników dźwięku, w tym zakaz ich używania we własnym interesie (art. 741 k.c.), zaś przyjęcie interpretacji § 7 pkt 25 OWU zgodnej z rozumowaniem sądu okręgowego prowadziłoby w tej sytuacji do sprowadzenia ochrony ubezpieczeniowej powódki z tytułu prowadzonej działalności do poziomu iluzorycznego, albowiem jakakolwiek utrata nośników z zapisem utworów musiałaby być kwalifikowana jako naruszenie praw autorskich;

c) akt postępowania karnego Sądu Rejonowego w Rzeszowie (II K 75/10) w zakresie, w jakim sąd okręgowy przyjął, iż fakt skazania oskarżonych w ww. procesie osób na podstawie art. 115 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych ma znaczenie dla oceny treści wzajemnych zobowiązań stron w niniejszej sprawie, w szczególności dla kwalifikacji źródła roszczenia powódki wobec pozwanego, podczas gdy kwalifikacja prawna czynu oskarżonych z punktu widzenia naruszenia przez nich przepisów ww. ustawy pozostaje bez znaczenia dla oceny źródła roszczenia odszkodowawczego SP (...) sp. z o.o. wobec powódki, którym jest nienależyte wykonanie zobowiązania, nie zaś czyn niedozwolony lub naruszenie praw autorskich;

-art. 479¹² § 1 k.p.c. polegające na pominięciu przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy dowodu z dokumentu polecenia przelewu kwoty 150 tys. złotych na rachunek bankowy SP (...) sp. z o.o., podczas gdy dowód ten został złożony do akt sprawy w sytuacji i w terminie określonym przez art. 479¹² § 1 k.p.c., tj. wobec zakwestionowania przez pozwanego faktu dokonania zapłaty ww. kwoty (uprzednio niekwestionowanego w postępowaniu likwidacyjnym), co sprawia, iż potrzeba powołania ww. dowodu powstała wskutek złożenia przez pozwanego sprzeciwu od wyroku zaocznego w niniejszej sprawie;

2. naruszenie prawa materialnego:

- art. 6 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i obciążenie powódki skutkami niewykazania przez nią okoliczności, iż pozwany nie może powołać się na wyłączenie swojej odpowiedzialności na podstawie § 7 pkt 25 OWU, podczas gdy to na pozwanym spoczywa w niniejszej sprawie ciężar wykazania, iż zachodzą okoliczności przewidziane w treści ww. postanowienia OWU, zaś pozwany okoliczności tych nie wykazał, w szczególności nie udowodnił, aby źródłem żądania pozwu była szkoda poniesiona przez SP (...) sp. z o.o. na skutek naruszenia praw autorskich, ani faktu, iż SP (...) sp. z o.o. przysługiwały prawa autorskie do utworów zespołu (...) przekazanych do zwielokrotnienia na podstawie umowy z powódką;

- art. 430 k.c. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie, w sytuacji, gdy odpowiedzialność powódki względem SP (...) sp. z o.o. jest odpowiedzialnością ex contractu z tytułu nienależytego nadzoru nad powierzonym nośnikiem dźwięku,

nie zaś odpowiedzialnością ex delicto, albowiem naruszenie praw autorskich przez osoby skazane w procesie przed Sądem Rejonowym w Rzeszowie nie nastąpiło w czasie, kiedy osoby te pozostawały pod kierownictwem powódki, co wyklucza przypisanie powódce odpowiedzialności deliktowej za działania tych osób, jednocześnie nie uchylając odpowiedzialności za nienależyte wykonanie zawartej z SP (...) sp. z o.o. umowy o zwielokrotnienie utworów na nośnikach CD.

Rozpoznając sprawę sąd apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja jest niezasadna. Nie można jednak odmówić skarżącemu racji w odniesieniu do zarzutu naruszenia przez sąd pierwszej instancji art. 479¹² k.p.c. W istocie trafnie skarżący wywodzi, że konieczność przeprowadzenia dowodu z dokumentu w postaci wpłaty na rzecz spółki SP (...) kwoty 150.000 zł powstała dopiero na skutek zakwestionowania tego faktu przez pozwanego w sprzeciwie od wyroku zaocznego. Tym samym brak było podstaw w świetle art. 479¹² k.p.c. do uznania, że wniosek dowodowy strony powodowej w tym zakresie był spóźniony i podlegał regułom prekluzji. W efekcie, odmiennie niż ustalił to sąd okręgowy, uznać należy, że strona powodowa wykazała fakt zapłacenia na rzecz spółki SP (...) tytułem odszkodowania kwoty 150.000 zł, zgodnie z porozumieniem zawartym w dniu 21 października 2009 r.

W pozostałym zakresie ustalenia faktyczne sądu okręgowego uznać należy za prawidłowe. W szczególności trafnie sąd okręgowy ustalił dwie kluczowe dla rozstrzygnięcia tej sprawy okoliczności faktyczne – brak zgody pozwanego na zawarcie przez powoda ugody z podmiotem poszkodowanym i wynikające stąd zaspokojenie roszczeń poszkodowanego, zgodnie z treścią zawartej ugody (porozumienia) oraz faktyczny zakres naprawienia szkody dokonany przez powoda na podstawie zawartej ze spółką SP (...) ugody (porozumienia).

Pierwsze z tych ustaleń nie zostało zakwestionowane w apelacji skarżącego. Sąd apelacyjny w tym zakresie podziela stanowisko sądu okręgowego. Zgodnie z § 17 ust. 7 ogólnych warunków ubezpieczenia, ubezpieczający nie był uprawniony do podejmowania działań zmierzających do uznania i zaspokojenia roszczeń, ani też zawarcia ugody z osobą poszkodowaną bez zgody ubezpieczyciela. Naruszenie tego zakazu uprawniało ubezpieczyciela do zwolnienia się z obowiązku świadczenia. Jak wynika z załączonej do akt sprawy korespondencji mailowej (k. 35-41), strona powodowa, świadoma powyższego ograniczenia, zwróciła się do pozwanego o wyrażenie zgody na zawarcie porozumienia ze spółką SP (...). W odpowiedzi T. W., działając jako menedżer zespołu likwidacji szkód pozwanego, wskazał, że ubezpieczyciel nie widzi przeciwwskazań do zawarcia porozumienia dodając jednak zarazem, że z uwagi na brak wystarczającego czasu i dokumentacji celem przeprowadzenia pełnej analizy sprawy, ubezpieczyciel nie jest w stanie odnieść się do zakresu ochrony ubezpieczeniowej oraz wysokości kwoty wynikającej z porozumienia. Ponadto ubezpieczyciel podkreślił, że w świetle ogólnych warunków ubezpieczenia z zakresu jego odpowiedzialności wyłączone są roszczenia wynikające z naruszenia praw autorskich. Trafnie sąd okręgowy wskazał, że z powyższej korespondencji nie wynika, aby strona pozwana wyraziła jednoznacznie zgodę na zawarcie porozumienia z S. R.. W szczególności zaś wyrażona przez pozwanego akceptacja nie obejmowała porozumienia o treści zaproponowanej przez powoda. Brak było bowiem zgody zarówno co do wysokości zaspokojonego na podstawie porozumienia roszczenia, jak i zakresu zaspokojonych roszczeń. Ubezpieczyciel wyraźnie bowiem zastrzegł, że z zakresu tego wyłączone są wszelkie roszczenia odszkodowawcze wynikające z naruszenia praw autorskich. W efekcie skutecznie strona pozwana w tej sprawie powoływała się na wyłączenie swojej odpowiedzialności na podstawie § 17 pkt 7 ogólnych warunków ubezpieczenia.

Prawidłowo również sąd okręgowy ustalił i ocenił, że przedmiotem porozumienia z dnia 21 października 2009 r. i spełnionego w jego wykonaniu przez powoda świadczenia odszkodowawczego, było zaspokojenie roszczeń z tytułu naruszenia praw autorskich do utworów słowno-muzycznych zamieszczonych na płycie zespołu (...) pt.(...)

Zawarte w apelacji zarzuty kwestionujące te ustalenia nie zasługują na uwzględnienie.

Skarżący wywodzi, że zawarte ze spółką SP (...) porozumienie dotyczyło odpowiedzialności powoda za nienależyte wykonanie umowy zlecenia zawartej z S. R.. Przedmiotem tej umowy było zwielokrotnienie na nośnikach CD dostarczonych przez S. R. utworów słowno-muzycznych. W świetle wywodów skarżącego, odpowiedzialność

kontaktowa powódki względem S. R. miała polegać na braku należytego nadzoru nad powierzonym nośnikiem dźwięku i w efekcie niezapewnienie należytej ochrony nośnika, co skutkowało nielegalnym skopiowaniem i wyniesieniem z zakładu powódki cyfrowego zapisu utworów, a następnie udostępnieniem tego zapisu w Internecie. W efekcie – zgodnie z konkluzją skarżącego – odpowiedzialność odszkodowawcza powoda na podstawie porozumienia z dnia 21 października 2009 r. miała charakter wyłącznie odpowiedzialności kontraktowej, zaś wypłacone na podstawie tego porozumienie odszkodowanie stanowiło naprawienie szkody wynikłej z nienależytego wykonania umowy zlecenia, nie zaś z tytułu naruszenia praw autorskich spółki SP (...).

Wywodu tego nie można podzielić albowiem pozostaje on w sprzeczności z treścią porozumienia zawartego przez powoda w dniu 21 października 2009 r., które stanowiło podstawę wypłaty odszkodowania. Jak wskazano w tym porozumieniu, powodowa spółka (...) zobowiązała się zapłacić na rzecz S. R. odszkodowanie w kwocie 150.000 zł tytułem „całkowitego naprawienia szkody majątkowej i niemajątkowej, doznanej przez S. R. oraz przez osoby, którym przysługują prawa autorskie do utworów słowno-muzycznych zamieszczonych na płycie artysty – zespołu (...) pt.(...) w związku z popełnieniem przez osoby, za które (...)ponosi odpowiedzialność, czynu niedozwolonego, polegającego na niedozwolonym skopiowaniu i przekazaniu osobie nieupoważnionej zapisu powyższych utworów, czego skutkiem było nieautoryzowane opublikowanie powyższych utworów w sposób i w czasie nie uzgodnionym z autorami utworów oraz wydawcą” (§ 1 porozumienia). Ponadto spółka SP (...) złożyła oświadczenie, że przy zawarciu tego porozumienia reprezentuje „wszystkie osoby, których prawa i interesy zostały naruszone zachowaniem opisanym w § 1” oraz że „osoby te zostaną zaspokojone z kwoty wymienionej w § 1 w sposób odpowiadający poniesionym przez nie uszczerbkom” (§ 2 porozumienia). Oświadczyła również, że „niniejsze porozumienie w całości wyczerpuje roszczenia S. R. oraz osób, których prawa i interesy zostały naruszone zachowaniem opisanym w § 1 względem (...) (§ 4 porozumienia). Ponadto do porozumienia dołączone zostało oświadczenie K. S. – lidera zespołu (...), który wskazał, że „osoby, których prawa i interesy zostały naruszone zachowaniem opisanym w § 1 wyrażają zgodę na treść niniejszego porozumienia”. W świetle zacytowanych zapisów porozumienia nie budzi wątpliwości, że przedmiotem wypłaconego przez powoda odszkodowania było naprawienie szkody polegającej na naruszeniu majątkowych i niemajątkowych praw i interesów wydawcy (spółki SP (...)) oraz autorów utworów muzyczno-słownych”. Zdarzeniem szkodowym, za które odpowiedzialność ponosiła powodowa spółka było zaś nieautoryzowane opublikowanie powyższych utworów w sposób i w czasie nie uzgodnionym z autorami utworów oraz wydawcą. Tym samym wypłacone przez powoda odszkodowanie zaspokajało roszczenia odszkodowawcze z tytułu naruszenia praw autorskich wydawcy i autorów nielegalnie opublikowanych utworów. Bez wątplenia jednym z elementów stanu faktycznego, składającego się na powstałą szkodę, było niedochowanie przez powodową spółkę należytej staranności w zakresie pieczy nad powierzonymi jej utworami. Nie ma przy tym znaczenia – wbrew wywodom skarżącego – podstawa prawna odpowiedzialności odszkodowawczej powodowej spółki, która zresztą w samej treści porozumienia nie została sprecyzowana. Z treści porozumienia wynika natomiast w sposób jednoznaczny, że powodowa spółka ponosi odpowiedzialność za cudzy czyn niedozwolony polegający na niedozwolonym skopiowaniu i przekazaniu osobie nieupoważnionej zapisu utworów, czego skutkiem było nieautoryzowane i nielegalne opublikowanie tych utworów. Podstawa prawna odpowiedzialności powoda za działania osób trzecich (pracowników powoda), których skutkiem było naruszenie praw autorskich wydawcy i autorów do utworów słowno-muzycznych zamieszczonych następnie na płycie „(...)”, mogła mieć zarówno charakter deliktowy (art. 430 k.c.), jak i kontraktowy (art. 474 k.c.). Kwestia ta jednak, wbrew wywodom zawartym w apelacji, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia tej sprawy dotyczącej odpowiedzialności ubezpieczyciela w świetle zawartej przez strony umowy ubezpieczeniowej. Tym samym zawarty w apelacji zarzut naruszenia przez sąd pierwszej instancji art. 430 k.c. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie jest nie tylko niezasadny, ale również bezprzedmiotowy. Przepis art. 430 k.c. nie stanowił bowiem podstawy rozstrzygnięcia w tej sprawie.

Nie można również podzielić wywodu skarżącego, że wypłacone przez powoda na podstawie porozumienia z dnia 21 października 2009 r. odszkodowanie zaspokajało jedynie roszczenia kontraktowe spółki SP (...). Ponownie wskazać należy na oczywistą sprzeczność tego wywodu z treścią samego porozumienia. Z jego treści wprost wynika bowiem, że wypłacone odszkodowanie zaspokaja zarówno roszczenia spółki SP (...) jako wydawcy płyty (...), jak i innych osób (autorów zawartych na płycie utworów), których prawa i interesy majątkowe i niemajątkowe zostały

naruszone zachowaniem opisanym w § 1 porozumienia, a więc – ponownie cytujące stosowny fragment porozumienia – „popętnieniem przez osoby, za które(...) ponosi odpowiedzialność, czynu niedozwolonego, polegającego na niedozwolonym skopiowaniu i przekazaniu osobie nieupoważnionej zapisu powyższych utworów, czego skutkiem było nieautoryzowane opublikowanie powyższych utworów w sposób i w czasie nie uzgodnionym z autorami utworów oraz wydawcą”.

W świetle powyższego za niezasadny uznać należy również zarzut naruszenia przez sąd pierwszej instancji art. 6 k.c. poprzez jego błędną wykładnię. Wbrew wywodom skarżącego zasada rozkładu ciężaru dowodu wynikająca z art. 6 k.c. nie została przez sąd okręgowy naruszona, co więcej nie stanowiła również przedmiotu jego rozważań, ani podstawy wydanego w tej sprawie rozstrzygnięcia. Sąd okręgowy uznał bowiem, że w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności treści porozumienia zawartego przez powoda ze spółką SP (...), odpowiedzialność ubezpieczyciela została wyłączona, zgodnie z treścią § 7 pkt 25 ogólnych warunków ubezpieczenia. Odwołując się do wcześniejszych wywodów zawartych w uzasadnieniu stanowisko to należy podzielić.

Zgodnie z § 7 pkt 25 ogólnych warunków ubezpieczenia, ochroną ubezpieczeniową wynikającą z zawartej przez strony umowy nie zostały objęte między innymi roszczenia wynikające z naruszenia praw autorskich. Wbrew zarzutom skarżącego dokonana przez sąd okręgowy wykładnia tej klauzuli, zgodna zresztą z jej literalnym brzmieniem, jest prawidłowa. Przewidzianego w tej klauzuli zakresu wyłączenia odpowiedzialności ubezpieczyciela nie modyfikuje ani odwołanie się do generalnego zakresu ochrony ubezpieczeniowej udzielonej powódce, ani charakteru działalności przedsiębiorstwa powódki. Wywody skarżącego w tym zakresie są nie tylko nieprzekonywujące, ale również nie odnoszą się w istocie do okoliczności stanowiących podstawę faktyczną toczonego w tej sprawie sporu. Wbrew bowiem stanowisku skarżącego, w rozpoznawanej sprawie, jak wynika to z treści analizowanego powyżej porozumienia z dnia 21 października 2009 r., odpowiedzialność powódki nie dotyczyła wyłącznie szkód poniesionych przez osoby inne, niż uprawnieni z tytułu praw autorskich. Jak zostało to już wskazane powyżej, źródłem roszczeń odszkodowawczych zaspokojonych przez powódkę na mocy powyższego porozumienia był bowiem czyn niedozwolony osób trzecich, za działania których powódka przyjęła odpowiedzialność, polegający na niedozwolonym skopiowaniu i przekazaniu osobie nieupoważnionej zapisu utworów, czego skutkiem było nieautoryzowane opublikowanie tych utworów w sposób i w czasie nie uzgodnionym z autorami utworów oraz wydawcą. Podstawą roszczeń odszkodowawczych było więc naruszenie praw autorskich i wynikającą stąd szkoda. Tym samym zdarzenie to nie było objęte ochroną ubezpieczeniową, zgodnie z wyłączeniem przewidzianym w § 7 pkt 25 ogólnych warunków ubezpieczenia. Uzasadniało to oddalenie wniesionego w tej sprawie powództwa.

Z tych względów sąd apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił wniesioną apelację jako niezasadną. Ponadto na podstawie art. 350 k.p.c. sprostowano z urzędu oczywistą omyłkę w wyroku sądu pierwszej instancji co do brzmienia siedziby strony powodowej.